

Vaïsse (coord.), *Dicționar de relații internaționale: Secolul XX*, Ed. Polirom, Iași, 2008; ed. orig. *Dictionnaire des relations internationales au 20e siècle*, Paris, Armand Colin, 2005

Joshua S. Goldstein și Jon C. Pevehouse, *Relații internaționale*, în pregătire la Ed. Polirom, Iași; ed. orig. *International Relations*, 7th edn, Pearson, New York, 2007

Ruxandra Ivan (coord.), *Direcții principale în studiul relațiilor internaționale în România*, Ed. Institutul European, Iași, 2007

Stephen M. Walt, *Originile alianțelor*, în pregătire la Ed. Institutul European, Iași; ed. orig. *The Origins of Alliances*, Cornell University Press, Ithaca și Londra, 1987

DUMITRU-LUCIAN DÎRDALĂ

Maturizarea disciplinei relațiilor internaționale, în mediul academic românesc, se concretizează și printr-o cerere tot mai mare de texte de specialitate. Ca autori, traducători sau referenți de specialitate, cercetătorii în domeniu încearcă să-și asigure, prin colaborarea cu editurile, instrumentele necesare actului didactic. De asemenea, publicul interesat beneficiază de texte utile pentru configurarea unei culturi de specialitate. Este, fără îndoială, și meritul editurilor care includ în planurile lor editoriale serii specializate.

Cele patru texte semnalate aici ilustrează orizontul extrem de larg al literaturii de relații internaționale care se publică astăzi în România. Lucrarea lui Walt nu are încă vechimea, dar are cu siguranță influența uneia „clasice” – se numără, probabil, printre cele mai influente cărți de relații internaționale ale ultimelor decenii. Demersul novator și totodată convingător prin care autorul impune pe piața exigentă a disciplinei teoria „balanței amenințării” a făcut din *Originile alianțelor* un reper obligatoriu pentru orice cercetător.

Textul lui Goldstein și Pevehouse este un manual extrem de influent în universitățile anglo-saxone și – foarte curând, cu siguranță – în cele românești. O atestă faptul că este deja la a șaptea ediție, atent revizuită și actualizată. Este vorba de un manual de „intrare” în studiul relațiilor internaționale, iar autorii recunosc, cu umor, că lucrarea lor satisface o condiție de bază a succesului: „studenților le place!”. Conținutul informațional extrem de bogat, structurarea teoretică atentă, diversele modalități prin care studenții sunt incitați să reflecteze și să critice – iată doar câteva dintre argumentele pentru care traducerea manualului lui Goldstein și Pevehouse este un veritabil eveniment editorial.

Trecând în spațiul francofon și totodată către alt registru – cel al dicționarilor de specialitate – trebuie semnalată traducerea *Dicționarului* coordonat de Vaïsse. Este vorba de o lucrare ce se încadrează în domeniul istoriei relațiilor internaționale, oferind perspective concise, clare și convingătoare asupra evenimentelor, personalităților și ideilor care au dinamizat sistemul internațional contemporan. Traducerea acestei lucrări este mai mult decât un gest de „corectitudine politică” față de spațiul francofon, într-un domeniu dominat clar de literatura anglo-saxonă: este și o recunoaștere a relevanței acestor discursuri științifice pentru cititorul român.

Contribuțiile cercetătorilor români constituie, însă, adevăratele repere ale maturizării comunității științifice, iar din acest punct de vedere ne aflăm, încă, la început. Există, însă, semne bune în privința viitorului: cercetătorii se asociază și colaborează, agendele de cercetare încep să devină mai relevante pentru decidenții politici, crește exigența față de textele colegilor (și față de cele proprii) și, foarte important, se face simțită o stare de insatisfacție față de statutul relațiilor internaționale, de „soră mai mică” a altor discipline. Semnatarii studiilor reunite în volumul coordonat de Ruxandra Ivan ne transmit, astfel, un mesaj optimist în privința dezvoltării unui spațiu românesc de teoretizare și dezbateri, racordat la fluxurile internaționale. Dar rezultatele acestui progres nu se vor face simțite foarte curând și, în orice caz, nu vor veni de la sine.